

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/64/2014
Identifikačné číslo spisu:	6112011443
Dátum vydania rozhodnutia:	06.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6112011443.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. marca 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Reného Štepánika v trestnej veci proti obvinenému B. K. pre pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného B. K. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. septembra 2013, sp. zn. 2 To 77/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného B. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 18. marca 2013, sp. zn. 5 T 135/2012 uznal obvineného za vinného v bodoch 1/, 18/, 24/ z pokračovacieho prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., v bodoch 1/, 3/ - 7/, 9/ - 11/, 13/ - 14/, 18/, 23/ - 25/ z pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a v bodoch 2/ - 3/, 5/ - 7/, 9/ - 11/, 13/ - 14/, 18/, 21/, 23/ - 24/ z pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. (v niektorých bodoch v spolupáchateľstve), a to na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku.

Okresný súd uložil obvinenému B. K. podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. zák. súd poškodených Kvest s. r. o., Ing. A. Z., Lesy Slovenskej republiky, š. p. Odštepny závod lesnej techniky Banská Bystrica, ZIPP Brno, s.r.o., LINDMON, s. r. o., Y. I., A. D., STAS, stavby a sanácie, s.r.o., Železnice Slovenskej republiky Bratislava, CBA Market s.r.o.,

Banskobystrická regionálna správa ciest, ENVIGEO, s.r.o., STAVOINDUSTRIA HSV, s.r.o., Mgr. B. A., Salón Autodoprava Lučatín, O. S. a HOFATEX, s.r.o. odkázal s náhradou škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 83 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. súd uložil ochranné opatrenie a to zhabanie vecí - kovové páčidlo, odrezaná hadica, plastová nádoba (bandaska) o objeme cca 25 litrov.

Proti tomuto rozsudku podali obvinený a prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica odvolania. Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátorky je dôvodné.

Krajský súd preto rozsudkom zo dňa 19. septembra 2013, sp. zn. 2 To 77/2013 podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obvinenému uložil podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený B. K., prostredníctvom obhajcu, dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený namietal nesprávne právne kvalifikovanie skutkov pod bodmi 2/, 3/, 5/, 6/, 7/, 9/, 10/, 11/,13/, 14/, 18/, 21/, 23/ a 24/ obžaloby ako pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., t. j. že skutok mal byť spáchaný závažnejším spôsobom konania z dôvodu jeho spáchania na viacerých osobách, pretože trestný čin nebol spáchaný na osobe, ale predmetom útoku bola cudzia vec, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tdo 75/2012. Závažnejší spôsob konania pritom nebol použitý pri pokračovacom trestnom čine krádeže, za ktorý bol obvinený taktiež odsúdený napriek tomu, že oba trestné činy boli v niektorých bodoch obžaloby spáchané v jednočinnom súbehu. Aplikáciou ustanovenia § 138 písm. j/ Tr. zák. sa výrazne zhoršilo postavenie obvineného, preto dovolaciemu súdu navrhol, aby vyslovil, že napadnutým rozsudkom a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. porušený zákon v ustanovení § 138 písm. j/ Tr. zák., § 319 Tr. por. v neprospech obvineného. Zrušil rozsudky krajského súdu a okresného súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Okresnému súdu Banská Bystrica prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prejednať a rozhodnúť.

K dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica, podľa ktorej nie sú dané dôvody dovolania, pretože krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď sa stotožnil so skutkovým stavom a právnou kvalifikáciou ustálenou súdom prvého stupňa. Ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák. bolo správne aplikované na trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zák. a túto skutočnosť nebolo možné použiť dvakrát. Z dôvodu výšky trestu bolo použitie kvalifikačného znaku pre páchatel'a priaznivejšie u zločinu poškodzovania cudzej veci. Dovolaciemu súdu navrhla dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným B. K. nie je dôvodné.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie podal na Okresnom súde Banská Bystrica, t.j. v mieste príslušnom podľa § 370 Tr. por., a to v zákonnej 3- ročnej lehote.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený predovšetkým namietal aplikáciu osobitného kvalifikačného pojmu podľa ustanovenia § 138 písm. j/ Tr. zák., t. j. spáchanie trestného činu závažnejším spôsobom konania, a to na viacerých osobách. Obhajca konkrétne dal do pozornosti dovolaciemu súdu rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. mája 2013, sp. zn. 3 Tdo 75/2012, kde skutočne najvyšší súd vyslovil rozsudkom, že pre použitie ustanovenia § 138 písm. j/ Tr.zák., je rozhodujúce posúdenie nielen objektu trestného činu, ale aj predmetu útoku. Ak predmetom útoku nie je osoba, nejde o trestný čin spáchaný na osobe.

Následne však trestnoprávne kolégium najvyššieho súdu prijalo dňa 9. decembra 2014 pod sp. zn. Tpj 69/2014 stanovisko na zjednotenie výkladu a aplikácie osobitného kvalifikačného pojmu spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. „na viacerých osobách“ pri trestných činoch proti majetku. V stanovisku sa uvádza: „Objektom trestných činov proti majetku je ochrana majetku a majetkových práv ustanoveniami uvedenými v štvrtej hlave osobitnej časti Trestného zákona (§ 212 až § 249 Tr. zák.). Individuálnym objektom trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák. je ochrana vlastníckeho vzťahu k určitým veciam, legálnej držby veci a faktickej dispozície s vecou. Predmetom útoku je vec patriaca nositeľovi týchto vzťahov dotknutých protiprávnym zásahom páchatel'a, vo vzťahu ku ktorému sú hmotné predmety útoku cudzou vecou. Ak je taký čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j/ Tr. zák., teda spáchanie činu na viacerých osobách. “Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že ak poškodenému (vlastníkovi veci) bolo majetkovým trestným činom porušené jeho vlastnícke právo (následok na objekte) a zároveň spôsobená majetková škoda (účinnok na predmete), trestný čin bol spáchaný aj „na veci“ z hľadiska účinku, ale nie následku. Následok sa prejavil zásahom do vlastníckeho práva konkrétnej osoby, t. j. vlastníka veci. V prípade viacerých poškodených, t. j. aspoň troch, bol čin spáchaný na viacerých osobách.

Nakoľko trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zák. patrí medzi majetkové trestné činy, jeho objektom je ochrana vlastníckeho práva (neporušenosť a použiteľnosť veci) a predmetom útoku cudzia vec, stanovisko trestnoprávneho kolégia sa vzťahuje aj na tento trestný čin.

V zmysle § 21 ods. 3 písm. a/ zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o súdoch) kolégium najvyššieho súdu na návrh predsedu kolégia, predsedu najvyššieho súdu alebo ministra prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ak došlo k výkladovým rozdielnostiam v právoplatných rozhodnutiach senátov toho istého kolégia.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b/ zákona o súdoch na zabezpečenie jednotného výkladu a jednotného používania zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov najvyšší súd zverejňuje súdne rozhodnutia zásadného významu a prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Na tento účel plénum najvyššieho súdu alebo príslušné kolégium najvyššieho súdu prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne

záväzných právnych predpisov, ak je to potrebné v záujme odstránenia nejednotnosti súdneho rozhodovania alebo ak sa senát najvyššieho súdu odchýlil od právneho názoru obsiahnutého v rozhodnutí iného senátu najvyššieho súdu.

Vzhľadom na skutočnosť, že trestnoprávne kolégium najvyššieho súdu prijalo stanovisko z dôvodu nejednotnosti pri aplikácii osobitného kvalifikačného znaku spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. „na viacerých osobách“ s tým, že uvedený osobitný kvalifikačný pojem sa má použiť v prípade spôsobenia ujmy majetkovým trestným činom viacerým osobám, dovolací súd nebol oprávnený rozhodnúť odlišne.

Ohľadne námietky obvineného ku kvalifikácii trestného činu krádeže dovolací súd poukazuje na vyjadrenie prokurátorky, s ktorým sa plne stotožňuje. Ak je jednočinný súbeh dvoch alebo viacerých trestných činov podľa znakov ich základných skutkových podstát možný, avšak tá istá okolnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby duplicitne, bude táto okolnosť v rámci súbežnej kvalifikácie činu použitá ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len pri aplikácii toho ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia trestná sadzba oproti inej sadzbe, resp. ustanoveniu. Keďže ide o ten istý skutok a tú istú skutkovú okolnosť, výška trestnej sadzby bude určujúcim kritériom vzťahu špeciality, ktorý determinuje výber právnej kvalifikácie trestného činu.

Okresný súd preto správne kvalifikoval konanie obvineného ako pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného B. K. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.